

(Курир, 31.1.2010)

У Смедереву светско чудо, привредни берићет, туристички бум и опште благостање!

Ко још не би пожелео да га усред ноћи буде умилни звуци сирена за биохемијску опасност? Постоје ли такви који своме граду не би пожелели предивно флуоресцентно наранџасто небо? Која би још неука будала приговорила инвестицији миленијума која би поред скоро две хиљаде запослених посредно запослила још толико – пре свега онколога, пулмолога, произвођача веселих маски за дисање и пумпица за астму, фармацеута и, наравно, гробара?

Наиме, сви су изгледи да ће ускоро на километар-два од центра Смедерева, на самој обали Дунава, амерички конзорцијум “Комико оил” почети да гради рафинерију. Сирова нафта на ову идиличну локацију допремаће се из Нигерије и Русије.

На америчку рафинерију нису пристали глупи Словенци, Мађари, Хрвати, Бугари, Румуни, Македонци, Босанци и Грци, као и неки овдашњи градови. Срећом па се нашао неко паметан! Ипак, ови што ваздан терају мак на конач галаме како је овом крају већ довољно загађење од железаре, да се овакве рафинерије у другим земљама граде далеко од насељених места, да је немогуће да тзв. вакуумска производња функционише без штетних остатака, да и у Панчеву тврде да је све у границама дозвољеног, те да би могуће хаварије биле катастрофалне. Па шта да је све то и тачно? Последице ће осетити тек будуће генерације. И нису за боље, видите их само – туку се по улицама, иду на утакмице, дрогирају се... Уосталом, медицина и фармација напредују брзином светлости, а ионако се ближи смак света 2012.

Ови залуђеници заборављају још прегршт благодети: станови ће бити неупоредиво јефтинији, Дунав ће се окитити нафтним мрљама каквим могу да се похвале само нека егзотична мора и океани, пецароши целог света долазиће да пецају трооког дизел шарана, неће бити комараца, даме неће морати да бацају паре на фарбу за косу, напакон ће морати да се пређе на фенси флаширану воду...

Али ту не треба стати! Смедерево може да се похвали највећом равничарском тврђавом у Европи. Па, зар не би то пољанче (уоквирено дотрајалим кулама и зидинама) које прди фрај било идеално место за одлагање нуклеарног отпада? Замислите само – највећа нуклеарна тврђава на свету. Светли у мраку, видљива из васионе, светско чудо!

Али ту није крај туристичким потенцијалима! Сваке јесени организује се Смедеревска јесен, празник вина и грозђа. Пошто је некада чувено виноградарство овога краја одавно прсло, ову манифестацију би ваљало прешалтовати у јединствене светске дане нафте. Замишљам већ пасиониране љубитеље дизела из целог света како густирају из драгоцених архивских канистера: “Бутељка нафте из 2012, како је то била успешна берба!”

А Смедеревци ће умети све то да цене. Већ видим прве бродове сирове нафте и цистерне готових производа засуте цвећем, младе Смедеревке како се веру на њих и приватавају с америчким камионџијама и нигеријским морнарима. Градоначелнику ће бити откривен велелепни споменик у центру. Попут чувене бриселске ренесансне фонтане дечака који пишки, Пеђа Умичевић ко од мајке рођен задовољно шора нафту.

Е, па драги моји Смедеревци, честитам! А ви који нисте те среће, не тугујте, наћи ће се већ за вас нека петрохемијица, еко-азотара, биоцементара, или нуклеарна депонија по најмодернијим еколошким стандардима.